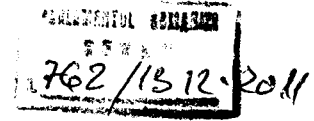

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2747
02.12.2011

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului*, inițiată de domnul senator Emilian-Valentin Frâncu din Grupul parlamentar al PNL (Bp. 506/2011).

I. Principalele reglementări

Obiectul propunerii legislative constă în modificarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului*, astfel încât concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copilului să se acorde pentru toți copiii persoanelor îndreptățite, fără a limita acordarea indemnizației la primele trei nașteri sau, după caz, la primii trei copii.

II. Observații

1. Inițiativa legislativă propune modificări ale *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005*, act normativ care are aplicabilitate doar pentru nașterile survenite până la data de 31 decembrie 2010. Inițiatorul nu a avut, însă, în vedere și prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor*, act normativ care se aplică pentru nașterile survenite începând cu data de 1 ianuarie 2011. În acest fel, propunerea legislativă este limitativă, referindu-se doar la nașterile survenite până la data de 31 decembrie 2010.

2. Menționăm că ambele acte normative¹ aflate în vigoare, care reglementează concediul și indemnizația pentru creșterea copilului, conțin prevederi referitoare la acordarea concediului pentru creșterea copilului pentru toți copiii persoanelor îndreptățite. În acest fel, sunt respectate prevederile *Directivei 2010/18/UE de punere în aplicare a Acordului-cadru revizuit privind concediul pentru creșterea copilului încheiat de BUSINESSSEUROPE, UEAPME, CEEP și CES și de abrogare a Directivei 96/34/CE*. Potrivit prevederilor acestei directive, statele membre sunt obligate să garanteze dreptul persoanei la concediu de creștere a copilului, iar în ceea ce privește veniturile acordate pe această perioadă, acestea trebuie să fie examinate și determinate de către statele membre și/sau partenerii sociali în conformitate cu legislația națională și/sau convențiile colective și practicile naționale.

În vederea eficientizării programului de acordare a concediului și indemnizației pentru creșterea copilului, acesta a fost reanalizat ținând cont de durata de acordare și principiile de finanțare din alte state membre ale Uniunii Europene care au indemnizații similare. În urma acestei analize s-a constatat că doar 15 din cele 27 de state membre acordă indemnizații pentru creșterea copilului, printre acestea fiind și România.

Celelalte state membre acordă doar concedii de maternitate, în baza unui sistem contributiv, și concedii fără plată pentru creșterea copilului, la solicitarea persoanelor.

3. Menționăm că afirmația din *Expunerea de motive*, în sensul că dispozițiile actuale ale *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005*

¹ OUG nr. 148/2005 și OUG nr. 111/2010

încalcă *principiul egalității în drepturi*, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, nu poate fi acceptată.

După cum a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa¹, „*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 instituie o formă de protecție socială destinată familiilor cu copii în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copiilor cu handicap, din necesitatea îmbunătățirii echilibrului social-economic al familiei, prin susținerea acesteia în vederea creșterii copilului, în scopul stimulării creșterii natalității și diminuării fenomenului de abandon al copiilor.*”

Este neîndoielnic că beneficiarul direct al acestor măsuri de protecție socială instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 este familia, iar din această perspectivă nu se poate reține că reglementarea unor condiții pentru acordarea respectivelor beneficii (concediu, indemnizație, stimulent) ar fi de natură să afecteze *principiul egalității în drepturi*. Dimpotrivă, constituie o chestiune de politică legislativă care se subsumează și unor constrângeri de natură financiar-fiscală. De altfel, cu prilejul examinării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 din perspectiva constituționalității acesteia raportat la art. 16 din Legea fundamentală, Curtea a reținut că „*Organul legislativ poate hotărî, în limitele prevăzute în Constituție, asupra conținutului reglementărilor legale și oportunității adoptării acestora.*”²

4. În ceea ce privește mențiunea din *Expunerea de motive* potrivit căreia „*nu este necesar să prevedem o sursă suplimentară de finanțare (...) deoarece, conform art. II – reglementările din prezenta lege vor intra în vigoare începând cu anul 2012*”, semnalăm că nu sunt avute în vedere exigențele prevăzute de art. 7 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare, nr.69/2010*, potrivit căreia în cazul propunerilor de introducere a unor măsuri/politici/inițiative legislative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, inițiatorii au obligația să prezinte o declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.

De asemenea, conform prevederilor art. 138 alin. (5) din Constituție, potrivit căreia „*Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără*

¹ Spre exemplu, Decizia nr. 1145 din 28 septembrie 2010

² Decizia nr. 1202/2008

stabilirea sursei de finanțare.”, inițiatorul are obligația să indice sursele financiare necesare aplicării măsurilor propuse.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Vasile BLAGA**

Președintele Senatului